

skal, naar der er to Elever, der staa med samme Adkomst til at blive optagne, og Forholdene ellers ere lige, den foretrakkes, som er Barn af ubemidlede Forældre. Denne Tilføjelse søger sin Berettigelse deri, at det er en pekuniær Fordel at komme i en Statskole i Stedet for at være henvist til en Privatskole, fordi Statens Skoler gennemgaaende ere billigere og give Adgang til Fripladser og adskillige Stipendier. Derfor bør Børn af ubemidlede Forældre have fortrinsvis Adgang. Derimod have vi ikke kunnet følge et andet Mindretal i tillige at give Fortrinset for dem, der have gaaet i Folkeskolen, da vi ikke ønske at give selv Folkeskolen nogen Art af Monopol. — § 13 er der intet at bemærke til. — I § 14 have vi søgt at mildne de noget stive Aldersbestemmelser i Nr. 1 ved at indskyde Ordene „som Regel“, saaledes at der kommer til at staa „som Regel ikke under 11 Aar“. Det er nemlig ikke just Alderen, det gælder om, det er Udviklingstrinnet, og derfor maa den Mand, der staa som Skolens Leder, have en vis Frihed til at skønne over, om vedkommende kan optages. I Nr. 2 have vi foreslaaet at ændre „2 Aar“ til „3 Aar“, saaledes at Eleven godt kan have en Alder, der er 3 Aar over Gennemsnittet. I Mellemskolen tror jeg, det meget sjældent vil blive Tilfældet; en Dreng paa 14 Aar vil grumme nødig gaa i en Klasse, hvor Gennemsnitsalderen er saadan noget som 11 Aar. I Ungdomsskolen kan det derimod godt faa Betydning; der vil en Forskel af 3 Aar ingenlunde være en Hindring for, at vedkommende Elev kan bibringe sig vel, og have godt af at gaa i Skole. — Saa kommer jeg til § 15. De Forslag, der ere stillede af Udvalget, have kun en ren redaktionel Betydning og ikke andet; dem forbigaar jeg derfor. Saa er der ingen Udvalgsforslag, før vi komme til Ændringsforslag Nr. 37. Dette er fremgaaet af et Samraad med Ministeren paa Grundlag af et Andragende fra Rønne Skoles Rektor om, at denne Skole, som i Forvejen har temmelig lave Skolepenge, maa faa en Overgangstid, idet det menes, at Skolens hele Stilling vilde rokkes stærkt, hvis den pludselig fik de forhøjede Skolepenge, her er foreslaaet. Udvalget kan efter Samraad med Ministeren gaa ind paa, at der gives en saadan Overgangstid, men har ikke ment at kunne gaa til mere end en Overgangstid paa 5 Aar. — Til § 24 har Ud-

valget stillet et Ændringsforslag, som er en Selvfølge. Det gaar ud paa, at Fripladserne fortrinsvis skulle tilstaaes Børn af ubemidlede Forældre; det behøver ingen nærmere Motivering. Til § 25 er der stillet et Forslag, som gaar ud paa, at af Stipendiefondens Overskud kan der gives Stipendier til Elever, som komme i den Stilling, at de ere nødte til at gaa over fra en Skole til en anden, fordi de ville studere paa en Linie, der ikke findes ved den Skole, hvor de have begyndt deres Studier. Efter nøjere Overvejelse af, hvorledes man har baaret sig ad baade 1809 og navnlig ved Loven af 14. April 1852 §§ 4 og 8 og Loven af 10. April 1855 § 3, har man ingen Betænkelighed ved at gaa ind paa denne Ordning, som fuldt vel kan juridisk motiveres, og som jo moralsk er helt motiveret. — Ændringsforslagene til § 27 have væsentlig den redaktionelle Betydning, at man søger at samle disse Eksamensordninger under et. — Ændringsforslag Nr. 44, stillet af Ministeren, tiltraadt af Udvalget, er jo egentlig en Selvfølge. Den gamle „Alm. Forberedelseseksamen“ er oprettet ved en Anordning, kan altsaa ophæves ved en Anordning, og naar Ministeren har ønsket at faa denne Anordning sat ind paa Loven, ser Udvalget ogsaa deri et Bevis paa, at den højtærede Minister har haft sin Opmærksomhed henvendt paa at slaa det fast, at naar Ministeren udsteder en saadan Anordning, handler han der, som i hele sin Udøvelse af Administrationen, som Lovgivningsmagts Tillidsmand. — Ændringsforslag Nr. 45 er en nødvendig Tilføjelse for at gøre den Realskolelov, vi vedtog i Fjor, anvendelig under de ny Forhold, og indeholder ikke andre Bestemmelser end dem, der selvfølgelig fremgaa af denne Situation.

Nu er jeg, saa vidt jeg ser, kommet igennem alle Udvalgsforslagene. Jeg gaar saa tilbage til et Spørgsmaal, som ikke har samlet hele Udvalget, om end dets aldeles overvejende Flertal. Det er Ændringsforslagene Nr. 21 og 22. Det drejer sig om Latinen i Mellemskolen og den Tillægsprøve i Latin, som kan fordras for den klassiske Linies Vedkommende, naar Ungdomsskolen begynder. Skal denne Mellemskoles Undervisning i Latin nu ogsaa forudsættes for de nysproglige Elever? Det vil for mig personlig og vistnok for de fleste af Udvalgets Medlemmer være en ganske overordentlig kedelig Ting at sluge, om vi skulle gaa ind paa her at slaa fast, at den nysproglige Linie i hele den